

מאלתי פרק ראשון תענית

מסורת הש"ס

עין משפט
נור מצואה

ה

ב א ב מ"י פ"ג מהל' מפלס כל' טו טומען חיהם פומען גוד פטנטן גו:

מוספֵ רישׁ

רביינו חננאל

קָרְמָל מִמְּגָל נִילָה יַיְהוּ וְזַעֲמָן
לֹא אָבוֹ בֵּידָר. פְּרִיכָּס גַּעַל
רַלְגָּעָר מַמְּסָדָה יַיְהָמָעָטָה
דָּקְרָל גַּעַל נִנְמָה כְּלָמָה כְּמָנוֹ
לְגַוְוָה דְּגַמְּהָה וְעַירָּה תְּלָיְהָלָה כְּמוֹ
וּמְלָלוּ פְּעִי מְלָלָעָתָה וְשָׁעָרָה צָהָבָה;

ומלכו שבניים אל' ה' כי אמר רב כי יוחנן במי
ויאל בן פתואול נתקיים מקרוא וזה דכתיב ביה² יותר הנם אכל הארכבה ונוי
אותה שנה ציא אדר ולא ירדו גשימים יירדה להם רביעה ראשונה באחד
בנין אמר להם נביא לישראל צאו ווועעו אמרו לו מי שיש לו קב חיטים
או קבים שעורין יאכלנו וויהיא או יערענו יימות אמר להם עפ"כ צאו
ורשו געשה להם נס ונתנהלה להם מה שבכתלון ומה שבחוורי נמלים צאו
ורשו שני שלישין ורביעי ווירדה להם רביעה שנייה בחמשה בניין הקיריבו
עומר בששה עשר בנין נמצאת תבואה הנירילה בששה חדרים גדרליה
באחד עשר יום נמציא עומר הקירב מהתבואה של ששה חדרים קרב
מתבואה של אחד עשר יום ועל אותו הדור הוא אומר הדוראים בדמעה
ברנה יקצרו החלך ייך ובכה נושא משך הורע ונוי מאי הולך ייך ובכה
נושא משך ונוי א"ר יהודה שור כשהוא חורש הולך בוכה ובছירתו
אוכל חזין מן התלמים והוא בא ברנה מאי נושא אלומותיו א"ר חדדא
ואמרי לה במתניתה תנא קנה זורת שיבולת זורתם אל' רב נחמן לר'
יצחק מאי דכתיב כי קרא ה' לרעב ונם בא אל הארץ שבע שנים
בתהן שבע שנים מאי אוכל אל' ה' כי אמר רב כי יוחנן שנה ראשונה אכלו
מה שבתבים שנייה אכלו מה שבתודות שלישיתبشر בהמה טהורה
רביעהبشر בהמה טמאה חמישיתبشر שקדמים ורמשום שישיתبشر
בניהם ובנותיהם שביעיתبشر זרועותיהם לקיים מה שנאמר אישبشر
ורשו יאכלו ואל' רב נחמן לר' יצחק מאי דכתיב בקרובך קרווש ולא אכוא
בעיר מושום בדקרובך קרווש לא אכוא בעיד אל' ה' כי א"ר יהונתן אמר הקב"ה
לא אכוא בירושלים של מעלה עד שאכוא לירושלים של מטה ומיאכוא
ירושלים למעלה אין דכתיב ירושלים הבנוי בעיר שהוברת לה יהודו
ואל' רב נחמן לר' יצחק מאי דכתיב ובאמת יערו ייכסל מוסר הבילים
ען הו א"ל ה' כי א"ר יהונתן אחת היא שמבערת רישעים בנחתם מאי היה
ע"ז בחיב הכא מוסר הבילים ען הו ואכתי החטם ה' הכל מהה מעשה
תעתווים ואל' רב נחמן לר' יצחק מ"ר כי שותים רעות עשה עמי
חרחן הוא דהו עשרין³ וארבע שבקא להו אל' ה' כי א"ר יהונתן אחת שהיא
שקללה

1. ובמי עין גילו ושמחו אל לובכם כי תון לכם באה מהורה נדרקה וירור לכל גשם מורה ומוליכם בראשך: יואל ב-
2. וירור הארץ אכלה הארץ וויתר הילק אכל היטסלי.

3. הורעים ברומעה ברומעה
יקערת תהילים קכו
ואילישע דבר אל האש
אשר החיה את בנה לאם
קמי ולכי את ובירך ונועז
באשר חנורי כי קרא
לטאות רוח נון אל דחן

7. נזק אכ"ז ובמ"ג בא נזק אכ"ז
שבע עשרים מליטס ב כ' מיליטס
ונזרן על מטען וווז'ן
ויאבל על שמאלן וויז'ן
שבע עשרים אש בש' וויז'ן
ויאבלן ייעשו יט' ט' יט' יט' יט'

7. ירושלים בוגריה בע שחרורה לה תקוה הילמים קכט
8. ואכזבת ביצועו ריבק מושך קבלת צדקה וריבוי
9. הכל הימה מעש תחטעים בעת פקנץ אבראה ויטוינו לאברהם
10. כי שתרם רעה עש עמי אחד עבוי מוקד מוקד קחית לחובב נסארה בקארת שבירם אשד ריבוי ביכלו המים יטמיין ב

הנחות הר' ח
 (ט) נב' יוס' ניקון היה איה זיין
 במורהון פול' (ט) ר' דב' ר' דב'
 מונה יר' תלמיד יר' יולס ור' יולס
 שפיש' ור' סמי' ניל' ור' מוחמד ט'
 מהתק' (ט) בא"ד דרשוי ר' דב'
 מילר, יונ' יבר' מלמר מפ' נל' ר' דב'
 וויל' ליל' ר' דב' דב' דב' דב' (ט) ר' דב'
 יול' יהושע זיין קידיז' זיין קידיז' זיין
 פג'ל' ודר' מות'ה זיין זיין זיין זיין
 מהתק' (ט) ר' דב' דב' ר' דב' דב' דב'

רביינו גרשום
בין שהחלה לשלוא במו
דור ודור אשר שב איזו פס
אל שאל במנחה (בשחר
ובכבודות) (בערבית
ובಛורה) וטופע וכבר. ו...
רב הדר ביתה. ואמר כי
שהחלה שב איזו פס
טונה בירא. בחשורי הדמי
הנזכר לעיל. מושגנו
הנזכר לעיל. מושגנו

ואשן של אוחזון, וortho-
נסן. בימי יוגאל מתקיים מ-
שבילה להתגרר ביר חדש
שבעב. מהו אלופוטרי. דמי-
עד שבקברן קודש שיבנה
עין, כתיב הכא מօסר הב-

עושה אותו אני ה' רברותי
וחרכית ל乾坤, והכצעני ו-
שבתו תחולת, אנשי רבי
זוקאל ובגביה את ישראל